



Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie

Jarmila Rohličková
Národná banka Slovenska

Zákon č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého snahou je vniesť presné pravidlá aj do oblasti úverov na bývanie poskytovaných spotrebiteľom, nadobudol účinnosť 21. marca 2016. Jednou z významných tém zákona je okrem iného posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie, ktorej sa v tomto článku budeme podrobnejšie venovať.

Výška úrokových sadzieb, pohybujúca sa dlhodo- bo na nízkej úrovni, vo veľkej miere povzbudzuje slovenské domácnosti k prehodnoteniu ich bytovej otázky, čomu výrazne napomáha aj oživenie realitného sektora a zväčšujúca sa ponuka nehnuteľností. Reakciou na neustále sa zvyšujúce zadlžovanie obyvateľstva v Slovenskej republike a obzvlášť vysoký dopyt po nehnuteľnostiach, s ktorým bezprostredne súvisí aj poskytovanie úverov na bývanie, je aj právna úprava zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o úveroch na bývanie“), ktorá aj v oblasti úverov na bývanie zaviedla už zo zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch známe inštitúty, ako napr. RPMN, právo odstúpiť od zmluvy v zmysle podmienok stanovených zákonom o úveroch na bývanie, európsky štandardizovaný informačný formulár (formulár ESIS, obdoba formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere), bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na bývanie ako dôsledok porušenia konkrétnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona o úveroch na bývanie atď. Zákon o úveroch na bývanie ale predovšetkým spolu s opatrením Národnej banky Slovenska z 13. decembra 2016 č. 10/2016 (ďalej len „opatrenie NBS“) ustanovuje podrobnosti o posúdení schopnosti splácať úver na bývanie, ktoré sú účinné od 1. januára 2017, avšak s výnimkou ustanovení § 2 ods. 4 až 12 a § 3 ods. 2 písm. d), ktoré nadobúdajú účinnosť od 1. marca 2017 a ktoré sa týkajú metodiky výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Oznámenie Národnej banky Slovenska o vydaní opatrenia NBS bolo publikované v Zbierke zákonov SR pod číslom 373/2016 Z. z. V zmysle tohto oznámenia možno ciele opatrenia vnímať v dvoch rovinách. Prvou rovinou je oblasť finančnej stability. Počas rokov 2013 a 2014 sa Národná banka Slovenska v pravidelných správach o finančnej stabilite výraznejšie zameriavala na riziká spojené so zrýchľovaním tempa rastu úverov domácnostiam a s dynamikou ich zadlženosti. Druhou rovinou je oblasť ochrany finančného spotrebiteľa. Základným pilierom je špecifikácia prístupu k finančnému spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou.

ODBORNÁ STAROSTLIVOSŤ VERITEĽA A UKAZOVATEĽ SCHOPNOSTI SPOTREBITEĽA SPLÁCAŤ ÚVER

V prvom rade je potrebné uviesť, že do kategórie úverov súvisiacich s obstaraním bývania patrí viacero typov úverov – klasické hypotekárne úvery (vrátane úverov s bonifikáciou pre mladých), iné úvery na bývanie (väčšina dnes poskytovaných úverov) a stavebné úvery poskytnuté stavebnými sporiteľňami (medziúver a stavebný úver). Keďže získanie nehnuteľnosti je spojené so značnými finančnými nákladmi, je nutné predpokladať, že tieto úvery sú spravidla na pomerne vysoké čiastky a ich splatnosť je v mnohých prípadoch desiatky rokov. Je teda veľmi dôležité pred tým, ako vôbec k poskytnutiu úveru na bývanie dôjde, dôkladne posúdiť schopnosť spotrebiteľa takýto úver splácať.

Zákon o úveroch na bývanie kladie pri posudzovaní bonity spotrebiteľa dôraz práve na odbornú starostlivosť veriteľa. Zohľadňuje sa najmä schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere na bývanie a potrebné a primerané skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie počas celej doby trvania zmluvy o úvere na bývanie. Do úvahy sa berie najmä čas, na ktorý sa poskytuje úver na bývanie, výška poskytnutého úveru na bývanie, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, účel použitia úveru na bývanie a ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere na bývanie. Zákon o úveroch na bývanie spolu s opatrením NBS pritom podrobne upravuje spôsob, akým má veriteľ dospieť k (odbornému) posúdeniu bonity spotrebiteľa, a to pomocou ukazovateľa schopnosti splácať úver na bývanie a jeho limitu. Zákonom o úveroch na bývanie presne špecifikované údaje, ktoré sa použijú pri jeho výpočte, sú *príjem spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa, výška splátky poskytovaného úveru na bývanie a peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa*. Základným pravidlom na určenie limitu v zmysle zákona je, aby údaje (položky) predstavujúce pasíva spot-



rebiteľa neprevyšovali aktíva spotrebiteľa (jeho príjem). Pri posudzovaní jednotlivých položiek je veriteľ povinný použiť dostatočné, primerané, ale hlavne aktuálne informácie o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa. Kým predpokladaný nárast príjmov spotrebiteľa veriteľ nemôže pri určovaní limitu zohľadňovať, je naopak povinný zohľadňovať pri posudzovaní príjmu spotrebiteľa jeho očakávané zníženie, a to najmä z dôvodu začatia poberania starobného dôchodku. Veriteľ môže poskytnúť úver na bývanie spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver.

METODIKA VÝPOČTU UKAZOVATEĽA SCHOPNOSTI SPOTREBITEĽA SPLÁČAŤ ÚVER NA BÝVANIE

V opatrení NBS sa stanovuje, že **limit ukazovateľa schopnosti splácať úver na bývanie nemôže prekročiť hodnotu 1**. Ukazovateľ schopnosti splácať (USS) sa vypočíta ako podiel celkovej výšky výdavkov spotrebiteľa (CVV) k celkovej výške príjmov spotrebiteľa (CVP) zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa (CVNS), pričom všetky údaje vstupujúce do výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sú prepočítané na obdobie jedného mesiaca. Celkovú výšku výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa pritom v zmysle opatrenia NBS tvorí súčet výšky splátky poskytovaného úveru na bývanie a peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa.

$$USS = \frac{CVV (= \text{splátka poskytovaného úveru} + \text{peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa})}{CVP - CVNS}$$

Tento výpočet sa na prvý pohľad zdá vcelku jednoduchý, ale v skutočnosti to tak nie je, keďže v rámci jednotlivých premenných (údajov) vstupujúcich do výpočtu je potrebné zohľadňovať rôznorodé predpoklady stanovené v opatrení NBS. Podme si ich priblížiť podrobnejšie.

Splátka poskytovaného úveru

Pri údají splátka poskytovaného úveru opatrenie NBS rozlišuje medzi úvermi na bývanie

- s fixnou úrokovou sadzbou, keď sa pri výpočte použije najvyššia splátka úveru na bývanie, ak sú určené v rozdielnej výške (bez zohľadnenia prvej splátky);
- bez fixnej úrovej sadzby (počas celej lehoty splatnosti úveru), keď sa pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať započíta:
 - a) vyššia z nasledujúcich dvoch hodnôt, a to buď zmluvne dohodnutá splátka úveru, alebo splátka úveru na bývanie vychádzajúca z predpokladu úrovej sadzby najmenej o 2 percentuálne body vyššej, ako je aktuálne poskytovaná úroková sadzba úveru na bývanie pri zohľadnení maximálnej doby splatnosti úveru na bývanie podľa § 6;¹

- b) pri tzv. hypotékach pre mladých (§ 85a zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách) úroková sadzba bez zohľadnenia jej zníženia o hodnotu súčtu štátneho príspevku podľa osobitného predpisu a hodnoty, o ktorú úrokovú sadzbu znižuje veriteľ podľa osobitného predpisu;
- c) pri úveroch na bývanie, ktorých doba fixácie úrovej sadzby prevyšuje 10 rokov, úroková sadzba najmenej o 1 percentuálny bod vyššia, ako je aktuálne poskytovaná úroková sadzba tohto úveru;
- d) ak je v zmluve o úvere na bývanie určené maximálne kumulatívne zvýšenie úrovej sadzby počas celej doby splatnosti úveru na bývanie nižšie ako 2 percentuálne body, použije sa na účely výpočtu táto hodnota;
- e) pri úveroch na bývanie zabezpečených nehnuteľnosťou (§ 6 ods. 2 a 3 opatrenia NBS) výška úrovej sadzby, ktorá je výsledkom predpokladaného navýšenia úrovej sadzby podľa vyššie uvedených bodov, nepresahujúca 6 %.

Peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa

Pri údají peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa sa výška peňažného záväzku znižujúca príjem spotrebiteľa započíta nasledujúcim spôsobom:

- a) pri úveroch na bývanie so zostávajúcou splatnosťou prevyšujúcou osem rokov, pri ktorých nie je určená fixná úroková sadzba, ktoré už boli poskytnuté a ktoré nebudú poskytnutím aktuálne poskytovaného úveru na bývanie vyplatené, sa započíta vyššia z týchto dvoch hodnôt: aktuálna splátka úveru na bývanie alebo splátka úveru na bývanie vychádzajúca z predpokladu úrovej sadzby najmenej o 2 percentuálne body vyššej, ako je aktuálne zmluvne dohodnutá úroková sadzba vzťahujúca sa na tento úver, a z maximálnej lehoty splatnosti úveru na bývanie diferencovanej podľa typu úveru (maximálne však 30 rokov); *alternatívne*² sa môže použiť navýšenie splátky úveru na bývanie minimálne o 1 %, ktorého číselná hodnota zodpovedá číselnej hodnote zostatkovej doby úveru na bývanie vyjadrenej v kalendárnych rokoch;³
- b) pri hypotekárnych úveroch pre mladých sa na účely výpočtu použije úroková sadzba bez zohľadnenia jej zníženia o hodnotu súčtu štátneho príspevku a hodnoty, o ktorú úrokovú sadzbu znižuje veriteľ; *alternatívne* sa môže použiť navýšenie splátky úveru na bývanie o 1 %, ktorého číselná hodnota zodpovedá trojnásobku číselnej hodnoty zostatkovej doby úveru na bývanie vyjadrenej v kalendárnych rokoch;
- c) pri úveroch na bývanie, pri ktorých nie je určená fixná úroková sadzba počas celej lehoty splatnosti úveru na bývanie a ktorých doba fixácie úrovej sadzby prevyšuje desať rokov, sa na účely výpočtu použije úroková sadzba najmenej o 1 percentuálny bod vyššia, ako je aktuálna úroková sadzba tohto úveru; *alternatívne* sa použije navýšenie splátky úveru na bývanie

- 1 Príklad: ak si spotrebiteľ berie úver zabezpečený nehnuteľnosťou podľa § 6 ods. 2 a 3 opatrenia NBS za 2 % na 25 rokov, na účely uvedeného (konkrétne ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) opatrenia NBS)) bude počítaná splátka z rovnakého objemu pri úrovej sadzbe 4 % a 30 rokov. Vyššia hodnota bude započítaná na účely splátky poskytovaného úveru.
- 2 Alternatívny výpočet sa môže použiť v prípade, že veriteľ nemá všetky potrebné informácie o existujúcich úveroch spotrebiteľa.
- 3 Príklad: ak zostatková splatnosť existujúceho úveru je 15 rokov, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa použije splátka úveru zvýšená o 15 %.



- o 1 %, ktorého číselná hodnota zodpovedá polovici číselnej hodnoty zostatkovej doby úveru na bývanie vyjadrenej v kalendárnych rokoch;
- d) ak je v zmluve o úvere na bývanie určené maximálne kumulatívne zvýšenie úrokovej sadzby počas celej doby splatnosti úveru na bývanie nižšie ako 2 percentuálne body, použije sa na účely výpočtu táto hodnota;
- e) pri úveroch na bývanie zabezpečených nehnuteľnosťou (§ 6 ods. 2 a 3 opatrenia NBS) výška úrokovej sadzby, ktorá je výsledkom predpokladaného navýšenia úrokovej sadzby podľa vyššie uvedených bodov, nepresahuje 6 %.

Na účely výpočtu ukazovateľa peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa sa do výpočtu tak tiež zahrňa najmenej suma zodpovedajúca 3 % schválených povolených prečerpaní alebo limitov kreditných kariet spotrebiteľa.

Výška príjmov spotrebiteľa

Pod celkovou výškou príjmov spotrebiteľa sa rozumie aritmetický priemer pravidelne sa opakujúcich čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich šiestich kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Opatrenie NBS používa pri predpokladanom období pojem *spravidla*, preto je na mieste otázka, či rozhodujúce obdobie na preukázanie príjmu žiadateľa o úver na bývanie je minimálne šesť mesiacov, alebo je potrebné vnímať toto určenie časového obdobia skôr orientačne (teda môže byť aj kratšie). Odpoveď na túto otázku nachádzame v dôvodovej správe k opatreniu NBS, v zmysle ktorej sa za minimálnu hranicu skúmania príjmov považuje obdobie aspoň 6 mesiacov pred posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Použitie pojmu *spravidla* vysvetľuje dôvodová správa tým, že pripúšťa v odôvodnených prípadoch (s uvedením dôvodu pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver) možnosť výpočtu aritmetického priemeru pravidelne sa opakujúcich čistých skutočných príjmov spotrebiteľa za obdobie kratšie ako šesť mesiacov, najmä ak „je spotrebiteľ po ukončení PN, po ukončení rodičovskej dovolenky, po ukončení materskej dovolenky a opätovne začne vykonávať svoje zamestnanie (povolanie) alebo ak je spotrebiteľ absolvent po ukončení štúdiá, alebo je spotrebiteľ dobrovoľne nezamestnaný, alebo je spotrebiteľ dôchodca, alebo spotrebiteľ kontinuálne prechádza z jedného zamestnania do druhého zamestnania“. Preto posudzovanie príjmu za obdobie kratšie ako minimálne požadovaných 6 mesiacov je potrebné charakterizovať skôr ako výnimočné vybočenie zo všeobecnej požiadavky stanovenej opatrením NBS, ktoré musí byť zároveň zo strany veriteľa dostatočne zdôvodnené. Obdobie 6 mesiacov ako minimálnej rozhodujúcej doby potrebnej na preukázanie príjmu žiadateľa o úver na bývanie treba považovať za súladné s odbornou starostlivosťou veriteľa pri posudzovaní bonity spotrebiteľa. Je však nutné dodať, že aj vzhľadom na objemy finančných prostriedkov,

ktoré sa pri úveroch na bývanie poskytujú, je určite na mieste zvýšená obozretnosť veriteľa a prípadné dobrovoľné posudzovanie príjmu spotrebiteľa za obdobie dlhšie ako minimálne požadovaných 6 mesiacov je vítané.

Dôvodová správa zároveň opisuje aj situácie, keď je naopak potrebné skúmať čistý príjem spotrebiteľa za obdobie dlhšie ako šesť mesiacov, a to v prípade, ak bude napríklad na účely celkových príjmov spotrebiteľa započítavaná pravidelne sa opakujúca odmena alebo ak pôjde o spotrebiteľa, ktorý má svoje príjmy z podnikania. V tejto súvislosti je vhodné upozorniť, že spotrebiteľ, ktorý má príjem z podnikateľskej činnosti (najmä živnostník), preukazuje príjem prostredníctvom daňového priznania k dani z príjmov a súčasne je povinný predložiť doklad overujúci príjmy z podnikania (obrat) medzi podaním posledného daňového priznania a posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Takýmito dokladmi sú podľa dôvodovej správy napríklad výpisy z podnikateľského účtu, mesačné závierky z elektronickej registračnej pokladne, faktúry, zmluvy uzatvorené s treťou stranou preukazujúce príjem a iné doklady, ktorými sa dá hodnoverne preukázať obrat za obdobie, ktoré je pokryté daňovým priznaním.

Opatrenie NBS na účely preukázania príjmu spotrebiteľa rovnako bližšie upresňuje, čo treba rozumieť pod internými a externými zdrojmi informácií v zmysle § 8 ods. 10 zákona o úveroch na bývanie. Interným zdrojom informácií o príjme spotrebiteľa sa rozumie informácie z bežného účtu alebo iného účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb na meno a priezvisko, ak ide o fyzickú osobu; obchodné meno alebo názov, ak ide o právnickú osobu, jedného alebo viacerých používateľov platobných služieb, ktorý sa používa na vykonávanie platobných operácií. Externými zdrojmi informácií o príjme spotrebiteľa sú napr. už spomenuté doklady potrebné na preukázanie príjmu živnostníka, ale aj potvrdenie o príjme spotrebiteľa od zamestnávateľa nie staršie ako 3 mesiace, pracovná zmluva v znení neskorších dodatkov, potvrdenie o výške dávky spotrebiteľa podľa osobitných predpisov (napr. výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov) nie staršie ako 3 mesiace. V zmysle zákona o úveroch na bývanie (podľa ustanovenia § 8 ods. 10, použitie pojmu *alebo*) postačuje preukázanie príjmu spotrebiteľa overiť len prostredníctvom jedného z uvedených zdrojov informácií. Opatrenie NBS zároveň nepovažuje za dostatočný spôsob preukázania príjmu spotrebiteľa čestné vyhlásenie o výške jeho príjmu.

Náklady na základné životné potreby spotrebiteľa

Podľa opatrenia NBS je údaj celková výška nákladov na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa (CVNS) naviazaný na životné minimum (ŽM). Určuje sa najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa vrátane životného



minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti, alebo na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť určenú právoplatným rozhodnutím súdu, zvýšenej o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa vrátane životného minima osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti, alebo inej osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť určenú právoplatným rozhodnutím súdu.

$$CVNS \geq \bar{ZM} + \bar{ZM} \text{ odkázanej osoby} + \frac{CVP - (\bar{ZM} + \bar{ZM} \text{ odkázanej osoby})}{5}$$

Opatrenie NBS v súvislosti s údajom CVNS odkazuje na zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „zákon o rodine“), pričom pod vyživovacou povinnosťou sa v zmysle zákona o rodine rozumie vyživovacia povinnosť rodičov k deťom, detí k rodičom, medzi ostatnými príbuznými, medzi manželmi a rozvedenému manželovi.

Osobou zo zákona výživou odkázanou na spotrebiteľa je na účely opatrenia NBS (v zmysle poznámky č. 1 k § 2 ods. 5 opatrenia) dieťa a manžel alebo manželka, ak žijú so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti. Je teda potrebné v prvom rade zistiť, či spotrebiteľ žiadajúci o úver na bývanie má manžela alebo manželku a deti a či s nimi žije v spoločnej domácnosti. V tejto súvislosti je vhodné zdôrazniť, že v prípade vyživovacej povinnosti rodičov k deťom zákon o rodine neoperuje s plnoletosťou dieťaťa ako momentom, keď už rodič nie je povinný dieťa vyživovať, ale táto povinnosť trvá do času, kým dieťa (s ktorým žije v spoločnej domácnosti) nie je schopné samo sa živiť. Rovnako dôležité je preveriť aj existenciu prípadného právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým je spotrebiteľovi stanovená vyživovacia povinnosť voči inej osobe.

Pokiaľ ide o sumy životného minima, tieto sa upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho

roka na základe koeficientu rastu čistých peňažných príjmov na osobu alebo koeficientu rastu životných nákladov nízkopríjmových domácností. Tieto údaje poskytuje Štatistický úrad SR.

K 1. júlu 2017 boli ustanovené sumy životného minima opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 173/2017 Z. z. a sú upravené v zákone č. 601/2003 Z. z. o životnom minime. V súčasnosti sa za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú, považuje suma alebo úhrn súm:

- 199,48 € mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,
- 139,16 € mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,
- 91,06 € mesačne, ak ide o dieťa⁴

Vzhľadom na nadobudnutie účinnosti opatrenia NBS je relevantný rovnako údaj o sumách životného minima platných **do 1. júla 2017**:

- 198,09 € mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,
- 138,19 € mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,
- 90,42 € mesačne, ak ide o dieťa.

ZÁVER

Pravidlá posudzovania bonity spotrebiteľov v segmente úverov na bývanie sú teda nastavené. Je síce pravdou, že rozhodne nie jednoducho, a až čas a samotná prax zrejme ukáže, či dostatočne. S ohľadom na význam a závažnosť rozhodovania, pokiaľ ide o poskytnutie úveru na bývanie (hypotekárneho úveru), si však tento produkt prísnu úpravu nepochybne vyžaduje. Je už len na veriteľoch, aby si uvedené pravidlá osvojili a prispôbili im svoje fungovanie. Keďže zákon o spotrebiteľských úveroch operuje aj s ukazovateľom schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je už pripravená obdobná regulácia Národnej banky Slovenska aj pre spotrebiteľské úvery a v dohľadnom čase možno očakávať jej zverejnenie.

4. Zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime pri tejto kategórii životného minima rozlišuje zaopatrené nepľnoleté dieťa a nezaopatrené dieťa (ktoré je v zmysle osobitnej právnej úpravy zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa limitované vekom 25 rokov). Toto triedenie však má význam v súvislosti s právnou úpravou dotýkajúcou sa dávok sociálneho zabezpečenia, a preto sa domnievam, že na účely opatrenia NBS nie je, aj vzhľadom na jeho úpravu (odkazujúcu na zákon o rodine), relevantné.

Použitá literatúra:

1. Zákon č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
2. Opatrenie Národnej banky Slovenska z 13. decembra 2016 č. 10/2016, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti splácať úver na bývanie.
3. Zákon č. 373/2016 Z. z., ktorým bolo publikované oznámenie Národnej banky Slovenska o vydaní opatrenia z 13. decembra 2016 č. 10/2016, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie.
4. Dôvodová správa k opatreniu Národnej banky Slovenska č. 10/2016, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie.
5. Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine.
6. Opatrenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 173/2017 Z. z. o úprave súm životného minima.
7. Zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
8. Zákon č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.